Dosarul nr. 3-296/2022

H O R E
În n gii

21 mai 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Gandrabur Marcel**
Grefier **Svistal Lorena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Moldovatransgaz” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț Societatea pe Acțiuni ”Moldovagaz” cu privire la contestarea actului administrativ individual,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 09 decembrie 2024 Societatea cu Răspundere Limitată ”Moldovatransgaz” (în continuare SRL ”Moldovatransgaz”), în persoana administratorului Dolghier Iurie a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (în continuare ANRE), solicitând anularea hotărârii Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 600 din 30 noiembrie 2021 ”Cu privire la aprobarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz”.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, SRL ”Moldovatransgaz”, este o societate comercială constituită în conformitate cu legislația Republicii Moldova, înregistrată la Agenția Servicii Publice sub numărul de identificare de stat *****, cu sediul în *****, deținătoare de licență seria *****, pentru transportul de gaze naturale.

În fapt, la data de 30 noiembrie 2021, Consiliul de Administrație al ANRE a emis hotărârea nr. 600/2021 ”Cu privire la aprobarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz” pentru anul 2020”. Conform pct. 1 din hotărârea menționată, pentru SRL ”Moldovatransgaz” au fost stabilite cheltuielile privind amortizarea anuală a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale aferente serviciului de transport al gazelor naturale prestat, pentru anul de bază 2020, după cum urmează: Valoarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale – 1 494 642,544 mii lei; Valoarea cheltuielilor privind amortizarea anuală a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale – 78 007,095 mii lei. Drept urmare, nefiind de acord cu actul administrativ defavorabil - hotărârea ANRE nr. 600/2021, la data de 16 decembrie 2021 reclamantul a înaintat cererea prealabilă (nr. 14-1261) către ANRE prin care a solicitat anularea în tot a acesteia, cât și suspendarea actului administrativ contestat. Prin răspunsul ANRE nr. 06-01/4652 din 29 decembrie 2021

(recepționată de către reclamant la data de 30 decembrie 2021), cererea prealabilă a fost respinsă de către pârât.

Cu hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 și cu răspunsul la cererea prealabilă, SRL ”Moldovatransgaz” nu este de acord, motiv pentru care este nevoită de a adresa prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ. Conform art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data: a) comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Atrage atenția instanței asupra faptului că reevaluarea mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale al SRL ”Moldovatransgaz” a fost efectuată din anul 2009 până în prezent, ceea ce presupune că valoarea activelor reevaluate au fost incluse în baza de calcul, respectiv și valoarea cheltuielilor privind amortizarea anuală a fost estimată din valoarea dată. Raționamentele prevăzute mai sus denotă caracterul retroactiv al aplicării normelor prevăzute de ”Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale” aprobată prin hotărârea ANRE nr. 535/2019 din 27 decembrie 2019. Potrivit art. 73 alin. (3) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv. Potrivit pct. 18 subpct. 11 din Metodologia, de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 535/2019 din 27 decembrie 2019 este menționat faptul că, în baza de calcul nu se include orice majorare a costului de intrare a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale, inclusiv prin reevaluarea, rezultată în urma aplicării altui procedeu decât prin efectuarea investițiilor. Ca urmare, reflectarea reevaluării activelor în scopuri tarifare nu poate avea un efect retroactiv deoarece cauzează divergențe între evidența contabilă (unde rezultatele evaluării sunt deja reflectate) și mărimea componentei de amortizate acceptate în scopuri tarifare. În același timp, cadrul legal național, cât și cel internațional, prevede doar o singură metodă de schimbare a valorii activelor materiale și nemateriale în evidența contabilă - reevaluarea acestora. Iar o noua reevaluare a activelor nu va putea asigura revenirea acestora la valoarea de până la reevaluarea precedentă, abordare promovată de ANRE la determinarea tarifelor. Mai mult, amortizarea neacoperită va fi compensată din contul rentabilității incluse în tarif/preț reglementat. Iar în cazul când valoarea amortizării neacoperite depășește mărimea rentabilității calculate de ANRE la determinarea tarifelor/prețurilor reglementate, compania energetică din start este programată spre falimentare, contrar principiilor fundamentale de reglementare. Acest principiu are un impact major asupra activității întreprinderii și a posibilității de asigurare a provizioanelor financiare (prin amortizare) pentru a înlocui activele existente, fapt ce influențează direct fiabilitatea activității SRL ”Moldovatransgaz”. Potrivit art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare. Prevederile art. 16 lit. g) din Regulamentul nr. 334 din 14 decembrie 2018 de organizare și funcționare a Agenției

Naționale pentru Reglementare în Energetică acordă drepturi de modificare a propriilor hotărâri. Acest drept este utilizat de către ANRE în mod inconsecvent, abuziv și ilicit determinând valori și parametri ale devierilor tarifare pentru perioada 2020, perioadă în care SRL ”Moldovatransgaz” a perfectat și prezentat trimestrial către ANRE veniturile efective pentru perioada de raportare, și care și-au găsit reflectare în evidența contabilă a întreprinderii în strictă corespundere cu Legea cu privire la gazele naturale, Legea contabilității, SNC și politica contabilă, iar obiecții referitoare la aplicarea incorectă a tarifelor pentru serviciile de transport al gazelor naturale nu au fost constatate de către ANRE.

Mai mult ca atât, acțiunile ANRE vor avea un impact negativ și asupra securității energetice a Republicii Moldova, din motiv că de facto SRL ”Moldovatransgaz” este unicul operator de transport al gazelor naturale din țară, iar astfel de decizii ar putea perturba piața internă. Conform art. 3 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, la elaborarea unui act normativ se vor respecta următoarele principii: oportunitatea, coerența, consecutivitatea, stabilitatea și predictibilitatea normelor juridice, precum și asigurarea transparenței, publicității și accesibilității acestuia. SRL ”Moldovatransgaz” consideră că la adoptarea actului administrativ contestat ANRE a admis încălcarea normelor juridice menționate supra, ceea ce afectează considerabil legalitatea actului administrativ contestat. Respectiv, prin adoptarea hotărârii ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 sunt lezate drepturile și interesele economice ale reclamantului.

Prin **cererea suplimentară** depusă de avocații Sîlța Mihail și Căpățînă Ion, în interesele SRL ”Moldovatransgaz”, s-au menținut intacte cerințele din acțiunea inițială și s-a relevat următoarele:

ANRE a calculat greșit valoarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale în mărime de 1 494 642,544 mii lei. Valoarea corectă a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale a fost calculată greșit, ori la calcularea acesteia ANRE nu a luat în considerare amortizarea calculată pentru perioada de gestiune, prezentată de reclamant în informația consolidată, care conform datelor evidenței contabile constituie 165 754 164,00 lei. Această valoare a fost prezentată ANRE sub formă de informație consolidată reflectată în evidența contabilă a operatorului SRL ”Moldovatransgaz” și discutată în cadrul dezbaterilor asupra proiectului de hotărâre contestată, și care se regăsește în informația analitică consolidată a coloana nr. 16 rândul nr. 2838 din documentul “Uzura 2020” prezentată ANRE 05.04.2021 (format Excel), anexat la prezenta cerere suplimentară.

De notat, că la data de 27 decembrie 2019, ANRE a adoptat hotărârea nr. 536 privind aprobarea tarifelor pentru serviciul de transport al gazelor naturale prestat de SRL ”Moldovatransgaz”. Prin această hotărâre a aprobat tarifele provizorii pentru serviciul de transport al gazelor naturale prestat de SRL ”Moldovatransgaz”, aplicabile până la aprobarea tarifelor în baza prevederilor metodologice noi. Pentru calcularea tarifelor provizorii aprobate prin hotărârea nr. 536 au fost utilizate aceleași date contabile prezentate de către operatorul SRL ”Moldovatransgaz”, constatându-se corectitudinea valorii de amortizare calculată pentru perioada de gestiune, aceasta constituind aceiași valoare de 165 754,164,00 lei. Toate datele

relevante, inclusiv, informația despre valoarea de amortizare, de asemenea a fost prezentată ANRE sub formă de raport analitic consolidat și este identică cu valoarea amortizării calculată pentru perioada de gestiune prezentate ANRE în cadrul discuțiilor și dezbaterilor pentru adoptarea hotărârii nr. 600 contestate. Noua metodologie de calcul, și anume - Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale a fost aprobată, la fel, la date de 27 decembrie 2019 prin hotărârea ANRE nr. 535/19. Fără a pune la îndoială prevederile noii Metodologii de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale referitoare, în special, referitoare la neincluderea în baza de calcul al a unor valori prevăzute de pct. 18 din Metodologia 535/19, totuși este menționat că în perioada decembrie 2019 - noiembrie 2020 nu a fost efectuată vreo evaluare a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz”, pe de o parte, iar pe de altă parte, valoarea prezentată către ANRE a fost acceptată de ANRE și aplicată la adoptarea tarifelor provizorii prin hotărârea ANRE nr. 536 din 27 decembrie 2019. Astfel, este inexplicabil, cum o valoare acceptată și aplicată pentru calcularea unui tarif în luna decembrie 2019 de către ANRE s-a transformat într-o altă valoare peste 11 luni, fără a fi intervenit vreo evaluare sau reevaluare în perioada de referință. Toate informațiile relevante calculării valorii bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale sunt reflectate în evidența contabilă a întreprinderii reclamante în conformitate cu prevederile legislației Republicii Moldova în vigoare și, respectiv, au fost prezentate ANRE atât pentru adoptarea hotărârii nr. 536 cât și pentru adoptarea hotărârea ANRE contestată, iar aceasta nu poate lua în calcul alte informații, ori pune la baza calculului propriile presupuneri. Nu pot exista alte date contabile decât cele reflectate în evidența contabilă a întreprinderii și prezentate în informația consolidată solicitată de către ANRE, iar valorile acestora au fost deja incluse în baza de calcul pentru perioadele precedente. Toate informațiile contabile relevante calculării valorii bazei de calcul care au fost utilizate sunt cunoscute pârâtului, respectiv valoarea acesteia inclusă în hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 este rezultatul unui abuz. Ori, aceleași informații reflectate în evidența contabilă a întreprinderii reclamante au fost prezentate de către reprezentanții SRL ”Moldovatransgaz” și în ședințele și întrunirile de lucru pe marginea adoptării hotărârii contestate. În conformitate cu prevederile Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, în special, ale art. 73 alin. (3) actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv, și respectiv, este evident, că Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale care a fost aprobată la data de 27 decembrie 2019 prin hotărârea ANRE nr. 535/19 este aplicabilă, din momentul intrării acesteia în vigoare. Metodologia nu poate elimina datele contabile obiectiv reflectate în conformitate cu prevederile legale în evidența contabilă a SRL ”Moldovatransgaz”. Or, o dată reflectate în evidența contabilă a întreprinderii în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, prezentate către ANRE în repetate rânduri, acceptate și puse la baza calculării tarifelor de către ANRE, aceste date contabile nu pot fi modificate abuziv, fiind notorii până la proba contrarie.

De remarcat că, contrar prevederilor Metodologiei de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale nr. 535/2019 din 27 decembrie 2919, în special a pct. 16 din Metodologie care conține formula de calcul a bazei de calcul, ANRE a utilizat mai multe elemente decât cele patru indicate în această normă specială. Nu vede altă posibilitate de a repara această ”eroare” de calcul altfel decât de a supune analizei în fața instanței în cadrul ședințelor de judecată calculele efectuate de către pârât în contrapunere cu calculele care se anexează.

În acest sens, vine cu un demers către instanța de judecată de a obliga pârâtul să prezinte instanței: Calculul valorii bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale, efectuat de pârât care a stat la baza determinării acestei valori în hotărârea nr. 600 din 30 noiembrie 2021 contestată; Calculul valorii cheltuielilor privind amortizarea anuală a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale efectuat de pârât care a stat la baza determinării acestei valori în hotărârea nr. 600 din 30 noiembrie 2021 contestată. În răspunsul său la cererea prealabilă nr. 06-01/4652 din 19 decembrie 2021, ANRE utilizează în mod speculativ și de manipulare unele fapte și noțiuni, în scop de a crea confuzie și de a induce instanța de judecată spre o concluzie acceptabilă pârâtei. Astfel, de exemplu, este enunțat principiul ”eficienței maximă cu cheltuieli optime”, principiu de altfel acceptat de reclamant. Dar în același timp, pârâtul ”uită” și de alte principii declarate în art. 3 din Metodologia nr. 535/2019 printre care: funcționarea eficientă și asigurarea viabilității financiare a OST, desfășurarea în condiții de siguranță a activității de transport a gazelor naturale, asigurarea stabilirii unor tarife justificate, nediscriminatorii, transparente, bazate pe performanță și pe criterii obiective, care includ o rată rezonabile de rentabilitate; promovarea investițiilor eficiente, obligatorii și necesare.

Este inexplicabil cum pot fi realizate scopurile declarate ale acestor principii în situația când prin decizia abuzivă a ANRE nr. 600, reclamantul este privat de sume importante. Deși precum declară pârâtul – ”la discreția titularului de licență, suma rentabilității poate fi reinvestită, iar operatorului îi va fi acordată rentabilitate suplimentară, până la recuperarea totală a investiției prin tarif, acesta omite să spună că ”recuperarea prin tarif” va putea fi realizată în viitor, este incertă și depinde de mai mulți factori de ordin obiectiv și subiectiv, iar sumele determinate prin hotărârea contestată au efect imediat asupra funcționării întreprinderii. La fel, pârâtul speculează cu semnificația unor noțiuni, precum cel al ”costului istoric”. Este, probabil, de laudă faptul că ”începând cu data de 1 ianuarie 2017, Agenția a devenit membru cu statut de observator în cadrul CEER”, dar statutul de ”observator” nu înlătură obligația ANRE să aplice prevederile legale ale legislației Republicii Moldova și să nu interpreteze abuziv noțiunile relevante.

În conformitate cu Standardul Național de Contabilitate (în vigoare din 01 ianuarie 2014) ”Imobilizări corporale și necorporale” nu se regăsește noțiunea de ”cost istoric”, dar există definiția ”costului de intrare”, prin care se înțelege – ”costuri de procurare sau creare a obiectului de evidență și costurile direct atribuibile pentru a-l aduce în locul și în starea necesară pentru folosirea după destinație” precum și noțiunea de ”valoare contabilă” cu semnificația – ”costul de intrare sau costul corectat sau valoarea reevaluată a obiectului de evidență diminuat cu amortizarea și pierderile din depreciere acumulate”. Aceste noțiuni nu se regăsesc în

Metodologia 535/2019. În schimb, în Metodologia 535/2019 noțiunea de ”cost istoric” se regăsește în art. 9 și are următoarea semnificație – ”valoare de intrare a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale formată din: prețul de cumpărare, taxe vamale, impozite și taxe nerecuperabile, cu scăderea tuturor reducerilor, rabaturilor și sconturilor comerciale la procurare, alte costuri direct atribuite obiectului pentru a-l aduce în locul amplasării și în starea necesară pentru folosire după destinație”. Punctul discordiei este dacă atât reclamantul cât și pârâtul sunt obligate să respecte prevederile legale în materie de evidență contabilă ori ANRE este îndreptățită să aplice propriile noțiuni și interpretări, în special, sunt sau nu relevante pentru pârât datele evidenței contabile ale întreprinderii reclamante sau acestea pot fi utilizate în mod abuziv și interpretate contrar SNC ”Imobilizări corporale și necorporale”. La care capitol al evidenței contabile ale reclamantului urmează, în opinia, pârâtului înscrise valorile ”costului istoric” sau care este justificarea și cum poate fi explicat faptul că la calcularea bazei de calcul al valorii mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale reflectate în hotărârea nr. 600 contestată ANRE ia în calcul valorile de până la evaluarea din 2009 și nu cele reflectate în evidența contabilă a reclamantului urmare a ultimei reevaluări aprobate de ambele părți în 2009 urmează să fie explicat de pârât.

În partea aspectului procedural, consideră că a fost flagrant încălcată procedura de adoptare a actului administrativ individual și din motivul că acesta a fost emis cu încălcarea art. 34, 119 din Codul administrativ, și anume, conform art. 34 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Conform prevederilor art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual si condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

ANRE exercitând dreptul discreționar, în hotărâre, a menționat și argumentele expuse de către reclamant, nu a fost descrisă procedura administrativă, care a stat la baza emiterii actului

administrativ, probe, audieri, opinii ale reclamantului care au fost expuse pe parcurs și au fost contrare rezultatului final al actului, or motivarea completă și exhaustivă al actului administrativ condiționează legalitatea acestuia.

Sub aspect procedural, hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021, nu conține o motivare suficient de clară și convingătoare în fapt a circumstanțelor faptice cât și premiselor ce au condiționat necesitatea legală de a aproba valoarea cheltuielilor. Or, art. 118 din Codul administrativ prevede că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: motivarea în drept - temeiul legal emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 08 iunie 2023 s-a respins cererea formulată de SRL ”Moldovatransgaz” cu privire la atragerea în proces în calitate de terț a SA ”Moldovagaz”. *(f.d. 75)*

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2023 s-a anulat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 08 iunie 2023, cu remiterea cauzei la Judecătoria (sediul Râșcani), în același complet de judecată. *(f.d. 117-121)*

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 mai 2024 s-a atras în prezentul proces în calitate de terț SA ”Moldovagaz”. *(f.d. 149)*

SA ”Moldovagaz” și-a expus **opinia scrisă** pe marginea acțiunii de contencios administrativ anexată la materialele cauzei, solicitând admiterea acțiunii formulate de SRL ”Moldovatransgaz”. *(f.d. 60-63)*

Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin intermediul **referințelor** anexate la materialele cauzei, solicitând respingerea acțiunii formulate de reclamant ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă. *(f.d. 22-27, 132-134)*

În ședința de judecată, reprezentanții SRL ”Moldovatransgaz”, avocații Sîlța Mihail și Căpățînă Ion, au pledat în unison pentru admiterea acțiunii în sensul formulat.

În ședința de judecată reprezentantul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, Roșca Alexandru nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentantul SA ”Moldovagaz”, Guitu Cristina a susținut acțiunea dedusă judecății.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în contestare (art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ. Or, partea reclamantă pretinde anularea hotărârii ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021, ultima fiind act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

2. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

3. Dreptul subiectiv vătămat – dreptul de proprietate (drepturi și interese economice).

4. Procedura prealabilă a fost respectată, iar ca reacție a fost emis răspunsul ANRE nr. 06-01/4652 din 29 decembrie 2021.

5. Corelând data comunicării deciziei pe marginea cererii prealabile, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă încadrarea în interiorul termenului legal de valorificare a acțiunii.

6. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri

de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, instanța constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state

(*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui "terţ imparţial" în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de "act administrativ" este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii.

În debut, instanța va remarca faptul că, prin hotărârea ANRE nr. 382 din 27 iunie 2023, în temeiul art. 7 alin. (2) lit. a), art. 99 alin. (5) din Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale, cu modificările ulterioare, și pct. 402 din Codul rețelelor de gaze naturale, aprobat prin hotărârea

ANRE nr. 420/2019, a fost modificată Metodologia nr. 535/2019. Modificarea Metodologiei nr. 535/2019 a avut drept efect necesitatea ajustării valorilor Bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz”, în corespundere cu prevederile Metodologiei menționate. În scopul ajustării valorilor Bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz”, a fost aprobată hotărârea ANRE nr. 501 din 15 august 2023, precum și a fost abrogată hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021. În rezultatul aprobării hotărârii ANRE nr. 382 din 27 iunie 2023, prin care a fost modificată Metodologia nr. 535/2019, hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 urma a fi revizuită și ajustată la noile prevederi ale Metodologiei nr. 535/2019. Potrivit pct. 13 lit. d) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, aprobat prin hotărârea Parlamentului nr. 334 din 14 decembrie 2018, în vederea realizării misiunii sale, Agenția îndeplinește următoarele atribuții de bază: elaborează, aprobă, modifică, completează, suspendă sau abrogă actele administrative de reglementare pentru organizarea activităților în sectoarele energeticii și în domeniul serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, în condiții de accesibilitate, disponibilitate, fiabilitate, continuitate, competitivitate, inclusiv pentru asigurarea protecției drepturilor și a intereselor legitime ale consumatorilor. Pct. 16 lit. g) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor sale, Agenția are următoarele drepturi: de a adopta hotărâri și de a emite decizii în limitele competențelor prevăzute de lege sau, după caz, de a le modifica, completa, suspenda sau abroga.

În concret, prin hotărârea ANRE nr. 501 din 15 august 2023 a fost aprobată baza de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale operatorului sistemului de transport al gazelor naturale SRL ”Moldovatransgaz” pentru anul 2020 în valoare de 1 041 420,22 mii lei și cheltuielile pentru amortizarea anuală a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale în valoare de 70 775,39 mii lei și concomitent a fost abrogată hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 ”Cu privire la aprobarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz”. *(Vol. I, f.d. 135)*

În conformitate cu art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod.

Scopul oricărui act juridic, în speţă a actului administrativ, îl reprezintă producerea de efecte juridice, adică crearea, stingerea, modificarea unor situaţii juridice. Actele administrative produc efecte juridice până la momentul ieşirii lor din vigoare prin modalităţile legale consacrate, de regulă printr-un act de abrogare, de retractare, revocare, anulare prin dispariția obiectului de reglementare, prin hotărâre judecătorească etc. Cu alte cuvinte, actele administrative individuale produc efecte juridice atâta vreme cât nu intervine o cauză de încetare a acestora. Încetarea efectelor juridice reprezintă pierderea caracterului obligatoriu al actelor juridice prin desfiinţarea raporturilor generate de ele, respectiv stingerea drepturilor şi a obligaţiilor.

În cadrul derulării procesului judiciar, prin hotărârea ANRE nr. 501 din 15 august 2023 a fost abrogată hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 ”Cu privire la aprobarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz”. Respectiv, pentru urmărirea unui interes procesual palpabil și efectiv, reclamantul urma să justifice interesul său în obținerea actului judecătoresc privind anularea actului atacat.

În acest cadru, instanța consideră necesar de a scoate în evidență postulatul juridic potrivit căruia pentru admiterea unei acțiuni în contenciosul administrativ este necesară întrunirea cumulativă a elementelor ce vizează: dreptul subiectiv vătămat și ilegalitatea actului administrativ contestat.

Regulile respective sunt susținute de Codul administrativ, în concret, în cazul dedus judecății în cadrul căruia se supune controlului judecătoresc hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021, prin intermediul acțiunii în contestare (art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ), dispoziția art. 224 din Codul administrativ prevede că, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Elementele enunțate trebuie stabilite într-o consecutivitate logică și anume pornind primordial de la identificarea și probarea dreptului subiectiv vătămat și ulterior spre ilegalitatea actului administrativ contestat. Infirmarea dreptului subiectiv vătămat exclude posibilitatea abordării legalității actului administrativ, or, nu se poate cerceta substanța unui act administrativ fără stabilirea legăturii cu o persoană concretă care este afectată de acest act, *per a contrario*, aceasta ar constitui o veritabilă *actio popularis*. Vătămarea dreptului emană de la un act al autorității publice și se proiectează direct pe titularul dreptului.

Codul administrativ reglementează dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică să introducă acțiune în justiție, cu condiția existenței unui drept sau interes legitim vătămat. Prin urmare, dacă se afirmă că reclamantul ”nu poate revendica încălcarea unui drept în sensul art. 17”, aceasta înseamnă că: nu poate demonstra existența unui drept subiectiv sau a unui interes legitim afectat de actul sau inacțiunea autorității administrative; deci, nu are calitate procesuală activă în contenciosul administrativ; ca urmare, cererea sa se declară inadmisibilă. Cu alte cuvinte, reclamantul nu are un drept/interes legitim încălcat și nu poate accede la justiție.

Există distincție între sintagma ”revendicarea unui drept” și ”vătămarea dreptului”, or, prima ipoteză reprezintă acțiunea reclamantului de a invoca și solicita protecția juridică a unui drept despre care pretinde că a fost vătămat. Este o acțiune procesuală și presupune formularea unei cereri în fața instanței.

Pentru a revendica un drept, trebuie mai întâi să existe vătămarea. Nu orice vătămare duce automat la revendicare - este nevoie ca persoana să acționeze juridic. Simpla vătămare nu generează automat răspundere – trebuie revendicată. Instanța analizează doar ceea ce este revendicat, nu investighează din oficiu toate vătămările posibile. În lipsa reclamării vătămării

într-un cadru procedural (ex: acțiune în contencios administrativ), dreptul rămâne teoretic, neapărat.

Instanța verifică existența formală a unui drept pretins vătămat. Nu este necesară dovedirea integrală a vătămării; este suficient ca afirmațiile să indice plauzibil afectarea unui drept/interes legitim. În acest caz, acțiunea trece testul de admisibilitate și instanța este chemată să soluționeze în substanță pretinsa vătămare a dreptului invocat. Din aceste considerente, precum și având în vedere faza avansată a procesului judiciar, instanța a considerat că acțiunea nu putea fi declarată inadmisibilă.

Pe aceeași undă de idei, prevederile art. 17 din Codul administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică. Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Deci, interesul reclamantului de a exercita acțiunea a încetat să existe din momentul abrogării actului contestat în prezenta cauză. În situația în care actul administrativ și-a epuizat efectele, procedura judiciară nu poate fi continuată în baza unei acțiuni în contestare, nefiind aptă să producă efecte pozitive în situația juridică a acestuia. După consumarea efectelor juridice ale actului administrativ contestat, reclamantul nu a făcut dovada actualității interesului său de a susține acțiunea în contestare, și anume a beneficiului efectiv pe care aceasta l-ar obține în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate. Normele legale interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă.

În cadrul discuțiilor juridice purtate cu participanții la proces *(Vol. I, f.d. 188-189, 195-200)*, *inter alia*, au fost puse în discuție și aspectele abordate supra, însă partea reclamantă nu a purces la o metamorfozare (modificare) a acțiunii, prin solicitarea constatării ilegalității actului administrativ contestat, insistând pe cerința de anulare a hotărârii ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021, ultima fiind deja desființată și exclusă din peisajul juridic al prezentei cauze. În ipoteza în care scopul urmărit de reclamant ar rezida în încasarea unor despăgubiri emanate de actul administrativ contestat, stăruirea anulării actului abrogat și inexistent în realitatea juridică nu putea fi admisă *a priori*.

Mai mult decât atât, hotărârea nr. 501 din 15 august 2023 (prin care a fost abrogată hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021) nu a fost contestată de SRL ”Moldovatransgaz”, respectiv în virtutea art. 140 din Codul administrativ, aceasta a obținut puterea lucrului decis, pe cale de consecință, această inacțiune a reclamantului a demonstrat acordul cu conduita autorității publice pârâte.

În acest context este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, aplicabilitatea art. 6 § 1 în materie civilă depinde, în primul rând, de existența unei ”contestații” (în limba engleză, ”dispute”). În plus, trebuie să se întemeieze pe un ”drept” care să poată fi

pretins, cel puțin în mod credibil, recunoscut în dreptul intern, indiferent dacă acest drept este sau nu protejat de Convenție. Trebuie să fie vorba despre o contestație reală și serioasă, care poate privi atât existența însăși a dreptului, cât și întinderea sa sau modalitățile sale de exercitare. În sfârșit, rezultatul procedurii trebuie să fie în mod direct decisiv pentru dreptul „civil" în cauză, o legătură foarte slabă ori consecințe îndepărtate nefiind suficiente pentru ca art. 6 § 1 să fie aplicabil. (Regner împotriva Republicii Cehe)

"Contestația" trebuie să fie reală și serioasă. *(Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei)*

În cazul în care o acțiune se limitează la aspecte legate de respectarea condițiilor de admisibilitate, nu constituie o "contestație" referitoare la drepturi și obligații cu "caracter civil" *(Neshev împotriva Bulgariei)*. Într-o serie de cauze în care căile de atac interne fuseseră respinse din motive procedurale (lipsa unei căi de atac formulate prealabil sau a sesizării unei instanțe competente), Curtea a considerat că acea "contestație" prezentată în fața instanțelor naționale de către reclamanți nu era nici "reală", nici "serioasă", astfel încât art. 6 § 1 nu era aplicabil. În acest sens, a subliniat că respingerea acțiunii era previzibilă și că reclamanții nu aveau nicio șansă să schimbe situația pe care o reclamau. *(Astikos Oikodomikos Synetairismos Nea Konstantinoupolis împotriva Greciei)*

Rezultatul procedurii trebuie să fie hotărâtor în mod direct pentru dreptul în cauză [de ex., *Ulyanov împotriva Ucrainei* (dec.)]. În consecință, o legătură neglijabilă sau repercusiuni îndepărtate nu sunt suficiente pentru a putea invoca art. 6 § 1 *(Boulois împotriva Luxemburgului)*. Se poate vorbi despre un "drept" în sensul art. 6 § 1 atunci când un drept material, recunoscut de legislația națională, este însoțit de un drept procedural care îi permite să fie pus în aplicare în instanță *(Regner împotriva Republicii Cehe)*. Caracterul discreționar sau nediscreționar al puterii de apreciere a autorităților le permite să ia în considerare o măsură solicitată de un reclamant, ceea ce se poate dovedi decisiv. *(Boulois împotriva Luxemburgului)*

Deși argumentele enunțate supra, sunt suficiente pentru a respinge acțiunea *in integrum*, din optica dreptului de a fi auzit, instanța va aborda fondul cauzei.

În acest context, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 99 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 108 din 27 mai 2016 cu privire la gazele naturale și în conformitate cu pct. 14 din Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale, aprobată prin hotărârea ANRE nr. 535/2019 din 27 decembrie 2019, ANRE stabilește baza de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale.

În acest scop, ANRE a solicitat SRL "Moldovatransgaz" prezentarea informației cu privire la amortizarea mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale pentru anul 2020.

Totodată, în corespundere cu prevederile art. 16 alin. (6) din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, Consiliul de administrație este obligat să examineze cererile privind costurile de bază, privind prețurile reglementate, tarifele reglementate în termen de cel mult 180 de zile calendaristice de la data înregistrării solicitării corespunzătoare din partea unei întreprinderi energetice și după prezentarea tuturor documentelor și a informației necesare, solicitate de Agenție, în conformitate cu Regulamentul privind procedurile de prezentare și de examinare a cererilor titularilor de licențe privind prețurile și tarifele reglementate, aprobat de Agenție în

conformitate cu legile sectoriale.

Formulele utilizate la efectuarea calculelor, sunt indicate în Metodologia nr. 535/2019 din 27 decembrie 2019, în care se conțin și toate componentele tarifare.

Potrivit prevederilor art. 100 alin. (1) și (2) din Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale, prețurile și tarifele reglementate în sectorul gazelor naturale se determină anual de către întreprinderile de gaze naturale în conformitate cu metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a preturilor și a tarifelor reglementate și potrivit termenelor și condițiilor stabilite în Regulamentul privind procedurile de prezentare și de examinare a cererilor titularilor de licențe privind prețurile și tarifele reglementate. Prețurile și tarifele reglementate, determinate de întreprinderile de gaze naturale conform alin. (1), se prezintă Agenției spre examinare și aprobare.

După prezentarea informației, aceasta a fost examinată în corespundere cu prevederile pct. 14 din Metodologia nr. 535/2019, conform cărora, cheltuielile privind amortizarea mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale pentru anul ”n” (CAIn) se determină luând în considerare:

-*Baza de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale* (BA) (în continuare baza de calcul) care reprezintă valoarea de intrare a activelor, necesară pentru determinarea amortizării în scopuri tarifare, aprobată de Agenție. Anul de bază, pentru stabilirea bazei de calcul, este începutul anului intrării în vigoare a Metodologiei. Baza de calcul este determinată luând în considerare costul istoric al mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale și este actualizată conform prevederilor punctului 16.

-*Durata de utilizare* aplicată la determinarea amortizării în scopuri tarifare se stabilește în conformitate cu prevederile Catalogului mijloacelor fixe și activelor nemateriale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 338 din 21 martie 2003 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 62-66, art. 379) și nu poate fi mai mică decât durata de utilizare stabilită în Catalog. În cazul extinderii duratei de utilizare a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale în evidența contabilă a întreprinderii, ca rezultat al investițiilor efectuate, similar va fi extinsă și durata de utilizare în scopuri tarifare, cu condiția că investițiile au fost aprobate de Agenție în conformitate cu Regulamentul privind planificarea, aprobarea și efectuarea investițiilor, aprobat prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 283/2016 din 15 noiembrie 2016.

Amortizarea se calculează pe fiecare obiect de inventar prin aplicarea metodei liniare, care prevede repartizarea uniformă a bazei de calcul pe parcursul duratei de utilizare aplicate conform prevederilor Metodologiei.

Totodată, la examinarea informației prezentate au fost luate în considerare prevederile pct. 18 din Metodologia nr. 535/2019, care stabilesc că în baza de calcul nu se includ valorile următoarelor mijloace fixe și imobilizări necorporale: care nu sunt destinate activității reglementate; transmise în leasing operațional; conservate și/sau neutilizate pe parcursul anului de reglementare; obiectelor locative, de menire social-culturală și ale altor mijloace fixe care nu sunt destinate activității reglementate; finanțate de către terți, inclusiv bugetele de stat și locale, din granturi sau donații; transmise în gestiunea OST cu titlu gratuit sau la deservire tehnică; aflate în curs de execuție; executate în afara planurilor de investiții, fără aprobarea Agenția;

costul istoric al cărora a fost recuperat integral prin amortizarea inclusă în scopuri tarifare; ieșite din evidența contabilă în anul precedent de reglementare; orice majorare a costului de intrare a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale, inclusiv prin reevaluare, rezultată în urma aplicării altui procedeu decât prin efectuarea investițiilor; aferente contractelor investiționale încheiate în condițiile Legii cu privire la eficiența energetică.

Anul de bază a fost stabilit anul 2020 - anul în care a intrat în vigoare Metodologia nr. 535/2019 privind calcularea, aprobarea și aplicarea a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale. Astfel, în urma examinării situației mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale la stabilirea bazei de calcul au fost excluse valorile indicate în tabelul ce face parte componentă a Notei de argumentare *(Vol. I, f.d. 72-73)*.

Instanța observă că ANRE a aplicat elocvent prevederile pct. 18 subpct. 11) din Metodologia nr. 535/2019, de altfel, prin hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 nu se supun modificării sau abrogării hotărârile adoptate anterior, aceasta acționând din momentul adoptării.

Sunt concludente argumentele autorității publice pârâte care subliniază că, politica tarifară privind reflectarea costului istoric în baza de calcul, nu reprezintă o decizie arbitrară a Agenției, dimpotrivă este consolidată integral pe cadrul legislativ în vigoare, în special pe Metodologia tarifară. Relevant în acest context fiind în primul rând principiul general care guvernează întregul sector energetic și anume principiul ”eficiență maximă la costuri minime”. În conformitate cu art. 12 alin. (1) lit. 1) din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică și pct. 13 lit. j) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 334/2018, în legătură cu reglementarea activităților în sectoarele energeticii, este imperativă punerea în aplicare de către Agenție a principiului ”eficiență maximă cu cheltuieli minime”, precum și asigurarea respectării acestuia de către întreprinderile energetice. Reflectarea *costului istoric* în reglementările tarifare metodologice a avut la bază inclusiv rapoartele Consiliului Reglementatorilor Europeni în domeniul Energiei (CEER) și abordările metodologice ale țărilor membre CEER (printre care face parte și Republica Moldova), în partea ce vizează baza de calcul a activelor, luându-se în considerare varianta cea mai optimă. Or, începând cu data de 01 ianuarie 2017, Agenția a devenit membru cu statut de observator în cadrul CEER. Astfel că, CEER servește drept platformă de reglementare în domeniul energetic, atât în cadrul statelor membre UE, cât și în afara Uniunii Europene. Potrivit *Raportului CEER privind cadrul normativ de reglementare a rețelelor energetice europene (Report on Regulatory Frameworks for European Energy Networks 2019 (Ref :C 19-IRB-48-03),* publicat la 28 ianuarie 2020, pag 131/148 pct. 5.2.1, în reglementările privind energia electrică și gazele naturale, majoritatea autorităților de reglementare (72% și respectiv 65%) aplică la baza de calcul reglementată a activelor exclusiv valoarea istorică a activelor (costul istoric).

De menționat că toate valorile mijloace fixe și imobilizărilor necorporale care nu se regăsesc în baza de calcul aprobată prin hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021, au fost excluse în strictă corespundere cu prevederile pct. 18 din Metodologia nr. 535/2019 și art. 99

alin. (3) lit. c) din Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale, care prevede că Metodologiile de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și a tarifelor reglementate trebuie să includă cheltuielile privind amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale, inclusiv în cazul reevaluării acestora, pentru a asigura ca activele respective să nu fie depreciate mai mult de o dată și pentru a exclude activele care au fost obținute gratuit, prin donații și granturi. Pentru fiecare investiție realizată și aprobată de ANRE, la calcularea și aprobarea tarifelor, în tarif se include și rentabilitatea, care se determină conform metodei costului mediu ponderat al capitalului (Weighted Average Cost of Capital - WACC) și constituie aproximativ 8% din valoarea netă a investițiilor realizate de către OST și aprobate de Agenție. La discreția titularului de licență, suma rentabilității poate fi reinvestită, iar operatorului îi va fi acordată rentabilitatea suplimentară, până la recuperarea totală a investiției date prin tarif. Astfel, prevederile Metodologice sunt îndreptate spre stimularea de noi investiții și nu spre ”*alimentarea companiilor energetice”.*

Pct. 6 din Regulamentul privind procedurile de prezentare și de examinare a cererilor titularilor de licențe privind prețurile și tarifele reglementate, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 286/2018, prevede obligativitatea titularului de licență de a prezenta calculele în format Excel, care sunt utilizate în procesul de verificare a corectitudinii efectuării calculelor de către titularul de licență, iar după verificare și aprobarea prețurilor și tarifelor reglementate, ele nu se mai păstrează, fiind relevante doar valorile aprobate. Corespunzător, ține de obligația titularului de licență de a efectua și a prezenta calculele în format Excel.

Conform art. 16 alin. (10) din Legea nr. 174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energetică, în hotărârile Agenției privind aprobarea costurilor de bază, a prețurilor și a tarifelor reglementate, a altor componente ale tarifelor, a planurilor de dezvoltare, a planurilor de investiții, a investițiilor realizate de titularii de licențe, precum și în hotărârile Agenției privind aprobarea consumurilor tehnologice și a pierderilor normative în rețele trebuie să fie indicat temeiul legal al aprobării acestora. Prin derogare de la art. 118 alin. (3) din Codul administrativ nr. 116/2018, în cazul neadmiterii în scopuri tarifare a unor cheltuieli, investiții, consumuri tehnologice și pierderi în rețele, altor componente nejustificate, motivarea Agenției este prezentată titularului de licență în scrisoarea de însoțire a hotărârii respective. (...)”.

Nota de argumentare privind aprobarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz” *(Vol. I, f.d. 72-74)* este parte componentă a hotărârii ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021, respectiv constituie un tot întreg, un corp indivizibil. De asemenea, ANRE în cadrul ședinței Consiliului de administrație din 30 noiembrie 2021 a adus la cunoștință SRL ”Moldovatransgaz” motivele și temeiul legal ce a dus la exceptarea unor sume din calculul prezentat de SRL ”Moldovatransgaz”. Până la emiterea hotărârii ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021, au fost desfășurate ședințe de lucru cu reprezentanții SRL ”Moldovatransgaz”, fiind aduse la cunoștință temeiurile legale și motivele imposibilității admiterii spre recuperare prin tarif a sumelor nejustificate din calculul prezentat de SRL ”Moldovatransgaz”. Suplimentar, prin scrisoarea nr. 04-01/2730 din 06 august 2021, ANRE a adus la cunoștință SRL ”Moldovatransgaz” argumentele detaliate și prevederile legale care pun

în imposibilitate ANRE de a accepta sumele contestate de SRL ”Moldovatransgaz”. Motivele neacceptării prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 spre recuperare prin tarif a unor sume, a fost explicată SRL ”Moldovatransgaz” și prin răspunsul la cererea prealabilă cu nr. 06-01/4652 din 29 decembrie 2021, precum și în cadrul ședințelor de judecare a prezentului litigiu.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește deziderateле abordate mai sus. Motivarea actelor administrative nu constituie o simplă formalitate lipsită de importanță ci constituie nucleul voinței autorității publice materializate în actul administrativ emis. Din motivare se desprind raționamentele autorității publice, temeiurile de fapt și de drept care au condus la reținerea acestora pentru fundamentarea concluziei, de asemenea, se degajă maniera de exercitare a dreptului discreționar, analiza proporționalității ingerinței în drepturile destinatarilor actului administrativ, precum și multe alte aspecte cruciale inerente procedurii administrative în ansamblu. Motivarea per se este susceptibilă să excludă orice suspiciune vis-a-vis de abuzul sau arbitrariul în exercitarea de către autoritatea publică a competențelor conferite de lege. Atunci când prin actul administrativ se afectează drepturi fundamentale ale omului, motivarea completă, explicită și detaliată a actului administrativ devine imperioasă. Motivarea actului administrativ nu rezidă doar în cantitatea ci și calitatea raționamentelor și concluziilor degajate de emitent, or, volumul vast al conținutului actului administrativ nu satisface dezideratul respectiv, esențial este ca să se desprindă voința certă a autorului actului administrativ și argumentele plauzibile și probate care o fundamentează.

Din optica art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Motivarea poate fi inclusă propriu-zis în cuprinsul actului administrativ emis sau poate fi inclusă într-un act separat.

Instanța consideră că, hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 este motivată, mai mult, cu prilejul prezentării referinței, pledoariilor, replicilor, în formă scrisă, partea motivată a hotărârii vizate a fost suplimentată în conformitate cu art. 123 din Codul administrativ care prescrie că, o încălcare a prevederilor de formă și procedură, care nu duce la nulitatea actului administrativ individual, este neînsemnată atunci când: motivarea necesară se recuperează ulterior de către autoritatea publică, acțiune ce poate fi efectuată până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță.

Altfel spus, chiar și în ipoteza în care SRL ”Moldovatransgaz” pretinde că la etapa inițială a procesului judiciar nu i-au fost prezentate motivele ce au stat la baza hotărârii nr. 600 din 30 noiembrie 2021, pretinsa omisiune a fost înlăturată ulterior în modul și condițiile stabilite de lege. În același timp, dreptul la apărare a fost asigurat prin oferirea posibilității depunerii cererii suplimentare, formularea întrebărilor și oferirea explicațiilor.

Hotărârea ANRE nr. 600 din 30 noiembrie 2021 ”Cu privire la aprobarea bazei de calcul a

mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz” a fost aprobată în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) lit. g) din Legea cu privire la energetică, *(care stabilește că Consiliul de administrație al ANRE aprobă actele normative de reglementare în domeniul energeticii, prețurile reglementate, tarifele reglementate, planurile de dezvoltare, planurile de investiții și adoptă alte hotărâri în conformitate cu prezenta lege și legile sectoriale),* în corespundere cu art. 99 alin. (3) lit. c) din Legea cu privire la gazele naturale *(care indică faptul că Metodologiile tarifare aprobate de Consiliul de administrație al ANRE trebuie să includă condițiile de utilizare a costurilor privind amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale, a costurilor materiale de întreținere și de exploatare și modul de includere a acestor costuri în preturile și în tarifele reglementate, în cazul utilizării lor în alte scopuri sau în cazul neutilizării lor)* și în conformitate cu pct. 14 din Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale, aprobată prin hotărârea ANRE nr. 535/2019 din 27 decembrie 2019.

Se va reitera că, ANRE a exclus valoarea mijloacelor reevaluate prezentate de SRL ”Moldovatransgaz” (scrisoarea nr. 22-849 din 13 septembrie 2027) în temeiul prevederilor art. 99 alin. (3) din Legea nr. 108 din 27 mai 2016 cu privire la gazele naturale, care prevede că la determinarea cheltuielilor privind amortizarea mijloacelor fixe și a imobilizărilor necorporale, admise în scopuri tarifare, nu se ia în considerare valoarea mijloacelor fixe și a imobilizărilor necorporale care, rezultată în urma reevaluării acestora sau prin aplicarea unui alt procedeu decât prin prisma costurilor ulterioare capitalizate, aprobate de Agenție și în conformitate cu pct. 18 subpct. 11 din Metodologia nr. 535/2019 care prevede că orice majorare a costului de intrare a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale, inclusiv prin reevaluare, rezultată în urma aplicării altui procedeu decât prin efectuarea investițiilor nu se acceptă în scopuri tarifare. Faptul că în structura tarifului aprobat prin hotărârea ANRE nr. 536 din 27 noiembrie 2019, conform Metodologiei de calculare și aplicare a tarifelor și prețurilor reglementate la gazele naturale, aprobată prin hotărârea ANRE nr. 678 din 22 august 2014 (ultimul tarif aprobat conform acestei metodologii), a fost aplicată o altă modalitate de stabilire a amortizării (nu s-a exclus reevaluarea) demonstrează că în tarifele următorilor ani aprobate conform Metodologiei tarifare nr. 535/2019 din 27 decembrie 2019, amortizarea a fost calculată cu excluderea reevaluării începând cu anul 2020, nu retroactiv.

În privința dosarelor administrative prezentate instanței *(un dosar administrativ în original și un dosar administrativ în copie certificat pentru conformitate cu originalul)*, se va nota că în concordanță cu art. 82 alin. (1) și art. 83 alin. (1) din Codul administrativ, dacă procedura administrativă trebuie realizată în scris conform art. 28 sau se realizează în scris, autoritatea publică, concomitent cu inițierea procedurii, întocmește un dosar în format electronic sau pe suport de hârtie, care conține toate documentele și înscrisurile ce se referă la procedura respectivă. Autoritatea publică care conduce procedura administrativă acordă participanților la procedură accesul la dosarul administrativ.

Codul administrativ nu stabilește exigențele care trebuie respectate la întocmirea/perfectarea dosarului administrativ, nu stabilește dacă instanței i se prezintă dosarul

administrativ în original sau copie certificată, nu reglementează condițiile care trebuie întrunite de un dosar administrativ. *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* = Unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem. Important este ca dosarul administrativ să fie integru și în starea în care a existat la momentul emiterii actului administrativ final, iar certificarea copiei se face de către autoritatea deținătoare, pentru a garanta autenticitatea și integritatea documentelor. Astfel, exclusiv autoritatea publică pârâtă este abilitată să califice care din dosarele administrative prezentate instanței este original și care constituie copie a acestuia din urmă. În acest caz, instanța de judecată pune la baza hotărârii judecătorești actele conținute în dosarul administrativ în original. Dosarul administrativ în copie ce nu corespunde originalului va fi apreciat ca atare de instanța de judecată, oferindu-se prioritate originalului, iar obiectul de cercetare a copiilor va constitui apanajul organelor competente în domeniu în cazul constatării unor falsuri. De altfel, un mecanism elocvent în acest sens este reglementat de art. 227 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se declară că proba din dosar este falsă, persoana care a prezentat-o poate cere instanţei judecătoreşti să o excludă ca mijloc de probaţiune şi să soluţioneze cauza în baza altor probe.

Mutatis mutandis, ar putea fi aplicate reglementările art. 138 alin. (4)-(7) și art. 139 din Codul de procedură civilă prin prisma art. 195 din Codul administrativ, înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanţele cauzei trebuie confirmate numai cu documente în original şi când, ca urmare a soluţionării cauzei, înscrisul îşi pierde efectul juridic sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum şi în alte cazuri când instanţa consideră necesară prezentarea originalului. Documentele şi alte acte eliberate de autorităţi şi de persoane cu funcţie de răspundere în limitele competenţei şi împuternicirilor lor se prezumă a fi autentice. Dacă are unele suspiciuni în privinţa autenticităţii lor, instanţa este în drept să ceară din oficiu ca autoritatea sau persoana cu funcţie de răspundere care le-a eliberat să certifice autenticitatea lor. La evaluarea documentelor şi altor înscrisuri, instanţa judecătorească trebuie să se încredinţeze, în raport cu alte probe, că documentul ori un alt înscris este emis de autoritatea autorizată, că este semnat de persoana împuternicită, că documentul conţine toate elementele prescriptibile unor astfel de documente. La constatarea veridicităţii copiei de pe document sau de pe un alt înscris, instanţa judecătorească verifică procedeul tehnic de copiere, garantarea identităţii cuprinsului copiei cu cel al originalului, modul de conservare a copiei.

Dincolo de orice dubiu rezonabil, Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport al gazelor naturale, aprobată prin hotărârea ANRE nr. 535 din 27 decembrie 2019 reprezintă un act administrativ normativ în accepțiunea art. 12 din Codul administrativ, astfel încât invocarea prevederilor Legii cu privire la actele normative este improprie, or, există distincție clară între noțiunea de ”act normativ” și ”act administrativ normativ”, acestea nu urmează a fi confundate. Criticarea și punerea la îndoială a prevederilor din Metodologia nr. 535/2019, nu reprezintă o scuză plauzibilă pentru a nu le executa, din moment ce acest act este în vigoare și generează efectele juridice de rigoare, altminteri, se prezumă legal.

În privința retroactivității invocate de partea reclamantă, instanța atrage atenția că, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. (art. 30 din Codul administrativ). Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. (art. 18 din Codul administrativ). Din optica jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, nu-i este, în principiu, interzis puterii legislative să reglementeze, prin noi dispoziții cu întindere retroactivă, drepturi care să decurgă din legile în vigoare. Cu toate acestea, art. 6 se opune ingerinței legiuitorului în administrarea justiției pentru a influența rezultatul juridic al unei proceduri pendinte în care autoritățile publice sunt părți – cu excepția unor **”motive imperioase de interes general”** [*Zielinski și Pradal și Gonzalez și alții împotriva Franței (MC), pct. 57; Scordino împotriva Italiei (nr. 1) (MC), pct. 126*]. Art. 6 § 1 nu are ca scop să prevină orice ingerință a autorităților publice într-o procedură juridică pendinte la care acestea sunt părți. În alte cauze, Curtea a recunoscut că argumentele invocate de statul pârât permiteau să se evidențieze interesul public clar și superior necesar pentru a justifica efectul retroactiv al legii [*National & Provincial Building Society, Leeds Permanent Building Society și Yorkshire Building Society împotriva Regatului Unit, pct. 112; ForrerNiedenthal împotriva Germaniei, pct. 64; OGIS-Institut Stanislas, OGEC Saint-Pie X și Blanche de Castille și alții împotriva Franței, pct. 71-72; EEG-Slachthuis Verbist Izegem împotriva Belgiei (dec.)]*.

În concluzie, acțiunea de contencios administrativ formulată de SRL ”Moldovatransgaz” este neîntemeiată și pasibilă respingerii, dreptul discreționar a fost valorificat elocvent de autoritatea publică pârâtă, motivarea este corespunzătoare, totodată abuzuri nu au fost admise în cadrul procedurii administrative. Contraprobe și contraargumente ce ar infirma cele constatate de către autoritatea publică pârâtă nu au fost prezentate de către SRL ”Moldovatransgaz”, tezele de apărare ale ultimului au fost rezumate la alegații având o forță persuasivă insignifiantă, inapte să demonteze hotărârea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Moldovatransgaz” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț Societatea pe Acțiuni ”Moldovagaz” cu privire la anularea hotărârii nr. 600 din 30 noiembrie 2021 ”privind aprobarea bazei de calcul a mijloacelor fixe și imobilizărilor necorporale ale SRL ”Moldovatransgaz”.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**